

Decizia nr.61 emisă de DGFP Hunedoara în anul 2005

Direcția generală a finanțelor publice a județului Hunedoara a fost sesizată asupra contestației formulate de **societatea comercială X**, privind măsurile dispuse de organele de inspecție fiscală din cadrul Direcției generale a finanțelor publice a județului Hunedoara - Activitatea de control financiar fiscal, prin DECIZIA DE IMPUNERE privind obligațiile fiscale suplimentare stabilite de inspecția fiscală însoțită de raportul de inspecție fiscală privind impozitul pe profit, impozitul 10% aferent veniturilor din alte surse și accesoriile aferente.

Contestația a fost depusă în termenul legal prevăzut de art.176 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 Republicată, privind Codul de procedură fiscală.

Văzând că în speța sunt întrunite condițiile prevăzute de art.174 și art.178 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, Direcția generală a finanțelor publice a județului Hunedoara este competentă să soluționeze cauza.

I. Prin contestație, societatea comercială X, consideră faptul că, o parte din veniturile reținute prin raportul de inspecție fiscală ca datorate au fost stabilite fără bază legală, susținând următoarele:

Referitor la impozitul pe profit aferent anului 2004

Având în vedere că organele de control nu au acordat drept de deducere pentru taxa pe valoarea adăugată aferentă unui număr de 11 facturi fiscale din anul 2004, această valoare se înregistrează pe cheltuielile perioadei fiscale de raportare, prin articolul contabil :

635 “ cheltuieli cu impozite și taxe = 4426 “ TVA deductibilă ”
datorate bugetului de stat ”

Prin înregistrarea pe cheltuielile perioadei fiscale a taxei pe valoarea adăugată rezultă la 31 decembrie 2004 o pierdere fiscală în loc de un profit impozabil cât a fost determinat prin raportul de inspecție fiscală.

Referitor la impozitul pe venit de 10%.

Art.83 și 84 din Legea nr.571/2003 precum și Ordonanța Guvernului nr.7/2001 referitoare la impozitarea veniturilor din alte surse precum și Normele de aplicare aprobate prin Hotărârea Guvernului nr.44/2004 nu cuprind ca bază impozabilă veniturile aferente masei lemnoase valorificată de persoanele fizice din

gospodăria proprie către societățile comerciale prelucrătoare și care au utilizat borderoul de achiziție.

Concluzionând, agentul economic susține faptul că, impozitul de 10% s-a determinat fără o bază legală.

II. Organele de control ale Direcției generale a finanțelor publice a județului Hunedoara-Activitatea de control financiar fiscal, au consemnat următoarele:

Cu privire la modul de calculare, înregistrare și virare a impozitului pe profit

La data de 31.12.2004, societatea înregistrează un profit contabil care influențat de cheltuiala nedeductibilă, rezultă un profit impozabil mai mare, impozitul pe profit datorat fiind în sumă de ... lei, nivel la care este constituit, înregistrat și achitat de societate.

Pentru neplata la termen a impozitului pe profit restant, s-au calculat în conformitate cu art.115 și art.120 din Codul de procedură fiscală, republicat, dobânzi și penalități de 0,5%.

La nivelul trim.I 2004 societatea nu a constituit impozit pe profit, acesta fiind stabilit ca urmare a efectuării controlului.

De asemenea, a fost stabilită o diferență de impozit pe profit față de suma constituită de către societate la trim.III 2004.

La data controlului unitatea nu înregistrează impozit pe profit suplimentar.

Pentru neplata la termen a diferențelor de impozit pe profit s-au calculat în conformitate cu art.115 și art.120 din Codul de procedură fiscală, republicat, dobânzi și penalități de 0,5%.

Cu privire la modul de constituire, înregistrare și virare a impozitului pe venit 10% aferent contravalorii masei lemnoase achiziționate pe bază de borderou de la diverse persoane fizice.

Conform prevederilor Ordonanței Guvernului nr.7/2001 cu modificările și completările ulterioare, și ale art.83 și art.84 din Legea nr.571/2003 pentru veniturile aferente valorificării masei lemnoase de către persoane fizice, pe bază de borderou trebuie constituit cu reținere la sursă de către agentul economic un impozit pe venit de 10% asupra venitului brut.

Urmare controlului s-a stabilit suplimentar un impozit pe venit de 10%.

Pentru neachitarea la termenele prevăzute de lege a impozitului pe venit de 10%, s-au calculat în conformitate cu art.115 și art.120 din Codul de procedură fiscală, republicat, dobânzi, penalități de 0,5% și penalitate de 10%.

III. Luând în considerare constatările organului de inspecție fiscală, motivele invocate de contestator, documentele

existente la dosarul cauzei, precum și actele normative invocate, se rețin următoarele:

Referitor la impozitul pe profit aferent anului 2004, dobânzile și penalitățile de întârziere aferente, cauza supusă soluționării este dacă obligațiile stabilite în sarcina societății comerciale sunt datorate de agentul economic, în condițiile în care neacordarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferentă anului 2004 prin prezentul act administrativ fiscal contestat, influențează profitul impozabil aferent anului 2004, rezultând pierdere fiscală.

In fapt, în evidența contabilă a societății, la data de 31.12.2004, agentul economic a constituit și înregistrat un profit impozabil cu un impozit pe profit aferent care a și fost achitat de petentă.

Prin prezentul act administrativ fiscal contestat, organele de inspecție fiscală nu au acordat drept de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferentă anului 2004, taxă pe valoarea adăugată având la bază facturi fiscale de aprovizionare cu materii prime și materiale emise de către o societate neînregistrată ca plătitoare de TVA.

Prin contestație, petenta solicită înregistrarea pe cheltuielile perioadei fiscale 2004 a taxei pe valoarea adăugată pentru care nu s-a acordat dreptul de deducere, rezultând astfel la 31 decembrie 2004 o pierdere fiscală, societatea nemandatorând astfel pe anul 2004 impozit pe profit.

In drept, Legea contabilității nr.82/1991 Republicată, prevede:

ART.6 “(1) Orice operațiune economico-financiară efectuată se consemnează în momentul efectuării ei într-un document care stă la baza înregistrărilor în contabilitate, dobândind astfel calitatea de document justificativ.”

Prevederile Legii nr.571/2003 privind Codul Fiscal, stipulează:

Articolul 19 “ Reguli generale

(1) Profitul impozabil se calculează ca diferență între veniturile realizate din orice sursă și cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri, dintr-un an fiscal, din care se scad veniturile neimpozabile și la care se adaugă cheltuielile nedeductibile..”

Norme metodologice:

12. Veniturile și cheltuielile care se iau în calcul la stabilirea profitului impozabil sunt cele înregistrate în contabilitate potrivit reglementărilor contabile date în baza Legii contabilității nr.82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și orice alte elemente similare veniturilor și cheltuielilor, din care se scad veniturile

neimpozabile și se adaugă cheltuielile nedeductibile conform prevederilor art.21 din Codul fiscal.

13. Veniturile sau cheltuielile înregistrate eronat sau omise se corectează prin ajustarea profitului impozabil al perioadei fiscale căreia îi aparțin. În cazul în care contribuabilul constată că după depunerea declarației anuale un element de venit sau de cheltuială a fost omis ori a fost înregistrat eronat, contribuabilul este obligat să depună declarația rectificativă pentru anul fiscal respectiv. Dacă în urma efectuării acestei corecții rezultă o sumă suplimentară de plată a impozitului pe profit, atunci pentru această sumă se datorează dobânzi și penalități de întârziere conform legislației în vigoare.”

Intrucât nedeductibilitatea taxei pe valoarea adăugată a fost stabilită prin prezentul act administrativ fiscal contestat, constatarea se înregistrează de către agentul economic în evidența contabilă a societății la data comunicării actului, respectiv a Deciziei de impunere în cauză.

Astfel, cheltuiala cu taxa pe valoarea adăugată stabilită prin actul administrativ fiscal în anul 2005, dar aferentă operațiunilor economice desfășurate în anul 2004, nu se poate corecta prin ajustarea profitului impozabil al unei perioade fiscale încheiate (anul 2004), ci doar prin ajustarea profitului impozabil aferent perioadei fiscale, respectiv anul 2005.

Față de cele reținute și prin prisma prevederilor legale mai sus enunțate, urmează să se respingă ca neîntemeiată contestația pentru impozitul pe profit aferent anului 2004.

In ceea ce privește dobânzile și penalitățile de întârziere, se reține că, societatea nu aduce nici un fel de argumente privind cuantumul dobânzilor și penalităților de întârziere aferente impozitului pe profit, data de la care au fost calculate dobânzile și penalitățile de întârziere, baza de calcul a acestora, numărul de zile de întârziere și cota aplicată.

În consecință, față de cele reținute, acestea se datorează în condițiile în care sunt accesorii debitului datorat, precum și principiului de drept, potrivit căruia accesoriul urmează principalul.

Referitor la impozitul pe venit de 10% aferent valorificării masei lemnoase de către persoane fizice, dobânzile și penalitățile de întârziere aferente, cauza supusă soluționării este dacă obligațiile stabilite în sarcina societății comerciale sunt datorate de agentul economic, în condițiile în care nu se face dovada că masa lemnoasă provine din gospodăria proprie a persoanelor fizice.

In fapt, așa cum susține și contestatoarea, în evidența contabilă a societății, nu s-a determinat, înregistrat și achitat bugetului de stat impozitul pe venit de 10% asupra masei lemnoase

valorificată de către persoane fizice, contestatorul susținând faptul că *“prevederile legale nu cuprind ca bază impozabilă veniturile aferente masei lemnoase valorificată de persoanele fizice din gospodăria proprie”*.

Prevederile art.182 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003, Republicată, privind Codul de procedură fiscală, stipulează:

“ Soluționarea contestației

(1)În soluționarea contestației organul competent va verifica motivele de fapt și de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal. Analiza contestației se face în raport de susținerile părților, de dispozițiile legale invocate de acestea și de documentele existente la dosarul cauzei. Soluționarea contestației se face în limitele sesizării.

(4)Contestatorul, intervenienții sau împuterniciții acestora pot să depună probe noi în susținerea cauzei. În această situație, organului fiscal emitent al actului administrativ fiscal atacat sau organului care a efectuat activitatea de control, după caz, i se va oferi posibilitatea să se pronunțe asupra acestora.”

Se reține că, prin motivația la contestație societatea nu aduce nici un fel de argumente referitoare la faptul că, masa lemnoasă achiziționată provine din gospodăria proprie a persoanelor fizice, ne reprezentând formularele tipizate cu regim special care se emit pentru dovedirea provenienței materialelor lemnoase și pentru însoțirea masei lemnoase pe durata transportului acestora precum și documente specifice eliberate de către personalul silvic autorizat privind exploatarea masei lemnoase, conform prevederilor Ordonanței Guvernului nr.96/1998 privind reglementarea regimului silvic și administrarea fondului forestier național.

In drept, Ordonanța Guvernului nr.7/2001 privind impozitul pe venit, cu modificările și completările ulterioare, în vigoare până la data de 31.12.2003, prevede:

ART.43 “(1) Veniturile care nu se regăsesc în mod expres menționate în prezenta ordonanță se supun impunerii cu o cotă de 10%, impozitul fiind final.

(2) Impozitul se calculează și se reține la sursă de către plătitorii de venituri și se virează la bugetul de stat până la data de 25 a lunii următoare realizării venitului. În funcție de natura venitului care se încadrează în această categorie, Ministerul Finanțelor Publice, prin ordin al ministrului finanțelor publice, poate stabili alte termene de plată.”

De asemenea, **In drept**, Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, în vigoare de la data de 01.01.2004, prevede:

ART.83 “ Definirea veniturilor din alte surse

(1) În această categorie se includ, însă nu sunt limitate, următoarele venituri:

.....
(2) Veniturile din alte surse sunt orice venituri identificate ca fiind impozabile, prin normele elaborate de Ministerul Finanțelor Publice, altele decât veniturile care sunt neimpozabile în conformitate cu prezentul titlu.”

ART.84 “Calculul impozitului și termenul de plată

(1) Impozitul pe venit se calculează prin reținere la sursă de către plătitorii de venituri, prin aplicarea unei cote de 10% asupra venitului brut. Fac excepție veniturile prevăzute la art.83 alin.(1) lit.a) pentru care cota de impunere este de 40% la venitul brut.

(2) Impozitul astfel reținut se virează la bugetul de stat până la data de 25 inclusiv a lunii următoare realizării acestuia.”

Norme metodologice:

“ În aplicarea art.83 alin.(2) din Codul fiscal, în această categorie se includ, de exemplu, următoarele venituri realizate de persoanele fizice:

.....”
Astfel, veniturile aferente valorificării masei lemnoase de către persoane fizice și pentru care nu se face dovada provenienței ca fiind din gospodăria proprie, sunt venituri identificate ca fiind impozabile ordonanțelor menționate, veniturile enumerate prin ordonanțe fiind date cu titlu de exemplu neavând un caracter limitativ.

Față de cele reținute și prin prisma prevederilor legale mai sus enunțate, urmează să se respingă ca nesusținută cu documente contestația pentru impozit pe venit de 10%.

In ceea ce privește dobânzile, penalitățile de întârziere de 0,5% și penalitatea de 10%, se reține că, societatea nu aduce nici un fel de argumente privind cuantumul dobânzilor și penalităților de întârziere aferente impozitului pe venit de 10%, data de la care au fost calculate dobânzile și penalitățile de întârziere, baza de calcul a acestora, numărul de zile de întârziere și cota aplicată.

In consecință, față de cele reținute, acestea se datorează în condițiile în care sunt accesorii debitului datorat, precum și principiului de drept, potrivit căruia accesoriul urmează principalul.

Pentru considerentele arătate în conținutul deciziei și în temeiul prevederilor art.185 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 republicată, privind Codul de procedură fiscală, se

DECIDE:

Respingerea ca neîntemeiată și nesusținută cu documente a contestației formulată de **societatea comercială X**.